

Współrzędne: Szerokość - 54.10442, Długość - 22.92748

Budynek muzeum, często nazywany Resursą, został zbudowany w latach 1912-1913 jako gmach funkcjonującego od 1900 roku Towarzystwa Oszczędnościowo-Pożyczkowego w Suwałkach. Prócz Towarzystwa Oszczędnościowo-Pożyczkowego w budynku znalazły siedziby polskie organizacje oraz instytucje społeczne i kulturalne, m.in.: Czytelnia Naukowa, redakcja i administracja Tygodnika Suwalskiego, Lutnia, Towarzystwo Rolnicze Suwalskie oraz Resursa Obywatelska, od której później, przyjęła się popularna nazwa budynku. Po wybuchu pierwszej wojny światowej i zajęciu Suwałk przez Niemców ulokowano w budynku szpital wojskowy. Polskie społeczeństwo przejęło go dopiero tuż przed odzyskaniem niepodległości w 1919 roku.

W okresie międzywojennym budynek był siedzibą Banku Udziałowego. Podobnie jak przed I wojną światową wykorzystywany był również na cele społeczne. Przez wiele lat swoje siedziby miały tu redakcje ukazujących się w Suwałkach czasopism, drukarnia Stanisława Milewskiego, a później Klotyldy Dargielowej. Piętro budynku zajmowała ciesząca się najwyższą renomą i słynąca z wytwornych rautów i bali restauracja. W czasie drugiej wojny światowej władze niemieckie ulokowały w resursie Dom Niemiecki (Deutsches Haus), a w październiku 1944 roku, po zajęciu miasta przez Armię Czerwoną, rozlokowała się tu wojskowa komendantura miasta. W 1945 roku budynek przejął Spółdzielczy Bank Udziałowy, dzierżawiąc część pomieszczeń dla Państwowej Szkoły Przysposobienia Spółdzielczego, a później Państwowego Zbiorczego Internatu Szkół Zawodowych. W roku 1954 obiekt w całości przeznaczono na potrzeby internatu. Jesienią 1956 roku, frontowa część parteru, z wejściem od ulicy Kościuszki, przeznaczona została na potrzeby tworzącego się społecznego muzeum, które z czasem podniesione do rangi Muzeum Okręgowego zajęło cały budynek.

Muzeum obejmuje swą działalnością ziemie, na których od wczesnej epoki żelaza po wczesne średniowiecze zamieszkiwali Bałtowie Zachodni. Rzutuje to w sposób oczywisty na profil zbiorów. Dział archeologiczny specjalizuje się w dwóch dziedzinach: badaniu epoki kamienia w północno-wschodniej Europie oraz archeologii Bałtów Zachodnich. Dział Etnografii gromadzi, opracowuje i przechowuje eksponaty z zakresu tradycyjnej kultury materialnej wsi, sztuki ludowej oraz plastyki obrzędowej z terenu Suwalszczyzny i Mazur. Aktualny stan zbiorów wynosi blisko 2200 eksponatów. Dział Sztuki kolekcjonuje eksponaty i prowadzi badania naukowe w zakresie polskiego malarstwa i sztuki użytkowej XIX i XX wieku ze szczególnym uwzględnieniem artystów związanych z Suwalszczyzną.

Wystawy stałe: Malarstwo polskie XIX i XX wieku, Alfred Wierusz-Kowalski - życie i twórczość, Pradzieje Suwalszczyzny i wschodnich Mazur, Z przeszłości geologicznej Suwalszczyzny.

Resursa Obywatelska, ob. muzeum z 1912-13 r wpisane jest do rejestru zabytków pod nr: A-913 z 15.07.1992